

Nr 314.

Av herr **Bengtsson m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till civilt avlöningsreglemente m. m.

Enligt nu gällande bestämmelser åligger det läns- eller distriktsveterinär, som åtnjuter semester eller annan ledighet, dels att utan ersättning tillhandahålla vikarie nödig expeditionslokal med sovplats, dels till vikarie avstå det arvode enligt taxa, som belöper å de av denne verkställda tjänstegöromålen.

Dessa föreskrifter äro synnerligen betungande för ifrågavarande tjänstemän och i synnerhet den förra — skyldigheten att utan ersättning tillhandahålla vikarie expeditionslokal med sovplats — har alltid av dem betraktats såsom obillig. Så gott som undantagslöst få läns- och distriktsveterinärerna åt sig själva bekosta ifrågavarande lokaler. Skyldigheten att utan ersättning tillhandahålla vikarien å statstjänsten dylika utrymmen får i betraktande av vikariens rätt att åtnjuta det arvode enligt taxa, som belöper å de av honom verkställda tjänstegöromålen samt den omständigheten, att han uppbär särskild vikariatersättning — en motsvarighet till lön — av staten, anses såsom orimlig. Så inträffar exempelvis vid ledighet för enskilda angelägenheter, då hela statsavlöningen avdrages och praktikinkomsten går till vikarien, att den ordinarie tjänstemannen, som alltså är helt i avsaknad av inkomster, dock måste vidkännas en direkt utgift för bekostande av expeditionslokal m. m. åt vikarien.

I sitt förslag till civilt avlöningsreglemente har Kungl. Maj:t nu i 8 kap., 55 § 7 mom., 3 punkten föreslagit bibehållandet av skyldigheten för länsveterinär att tillhandahålla vikarie nödig expeditionslokal, under det att den nu gällande skyldigheten i vad den avser sovplats skulle komma att bortfalla.

Då det är att antaga, att den föreslagna bestämmelsen kommer att senare tillämpas även på distriktsveterinärerna, och då det å många mindre veterinärstationsorter kan tänkas medföra svårigheter för en eventuell vikarie att erhålla lämplig expeditionslokal, synes icke utan viss olägenhet bestämmelser nu kunna utfärdas, varigenom länsveterinär befrias från skyldigheten att åt vikarie anskaffa och tillhandahålla nödig expeditionslokal. Däremot synes intet försvar kunna presteras för bibehållandet av skyldigheten för honom att göra detta utan ersättning. Vikarien bör för sin del äga skyldighet att för disponerandet av expeditionslokal lämna skälig ersättning. Till jämförelse kan nämnas, att Kungl. Maj:t i fråga om Statens lantbruksingenjörer (8 kap., 55 §, 2 mom.) lämnat förslag i denna riktning, samt att förste provinsialläkare (8 kap. 51 §, 5 mom. 6 punkten) äga åtnjuta ersättning av statsmedel för bestridande av kostnad för bl. a. expeditionslokal.

På grund av vad vi sålunda anfört få vi härmed hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att, för den händelse föreskrift meddelas angående skyldighet för länsveterinär att under semester eller annan ledighet tillhandahålla vikarie nödig expeditionslokal, vikarien ålägges skyldighet att här för lämna skälig ersättning, eller,

därest riksdagen icke nu vill företaga ändring i Kungl. Maj:ts förslag, riksdagen måtte uttala, att frågan bör tagas upp till omprövning i samband med frågan om särskilda bestämmelser för distriktsveterinärer.

Stockholm den 21 april 1938.

Carl Bengtsson.

Gustaf Ehrnberg.

K. E. Johanson.